

Křesťané vítají krizi

Jsem Bůh, jenom když jsem blízko? je výrok Hospodinův; jsem-li daleko, Bůh už nejsem? Může se někdo skrýt ve skrýších a já ho neuvidím? je výrok Hospodinův. Nenaplňuji snad nebe i zemi? je výrok Hospodinův. Slyšel jsem, co říkají proroci, kteří v mém jménu prorokují klam. Říkají: „Měl jsem sen, měl jsem sen.“ Jak dlouho ještě? Je něco v srdci proroků, kteří prorokují klam, a proroků, kteří prorokují lest svých srdcí? Myslí si, že mé jméno vymytí z paměti mého lidu svými sny, které si navzájem vypravují? Tak jako zapomněli na mé jméno jejich otcové kvůli Baalovi? Prorok, který má sen, ať vypravuje sen, ale kdo má mé slovo, ať mluví mé slovo pravdivě. Co je slámě do obilí? je výrok Hospodinův. Není mé slovo jako oheň, je výrok Hospodinův, jako kladivo tříštící skálu?
Jeremjáš 23,23-29

Izraelští věřili, a proto prošli Rudým mořem jako po suché zemi, ale když se o to pokusili Egypťané, pohltily je vlny. Izraelští věřili, a proto před nimi padly hradby Jericha, když je obcházeli po sedm dní. Nevěstka Rachab věřila, a proto přátelsky přijala vyzvědače a nezahynula s nevěřícími. Mám ještě pokračovat? Vždyť by mi nestačil čas, kdybych měl vypravovat o Gedeónovi, Bárakovi, Samsonovi, Jeftovi, Davidovi, Samuelovi a prorocích, kteří svou vírou dobývali království, uskutečňovali Boží spravedlnost, dosáhli toho, co jim bylo zaslíbeno; zavírali tlamy lvům, krotili plameny ohně, unikali ostří meče, v slabosti nabývali síly, vedli si hrdinsky v boji, zaháněli na útěk vojska cizinců; ženám se jejich mrtví vraceli vzkříšení. Jiní byli mučeni a odmítli se zachránit, protože chtěli dosáhnout něčeho lepšího, totiž vzkříšení. Jiní zakusili výsměch a bičování, ba i okovy a žalář. Byli kamenováni, mučeni, řezáni pilou, umírali pod ostřím meče. Chodili v ovčích a kozích kůžích, trpěli nouzi, zakoušeli útisk a soužení. Svět jich nebyl hoden, bloudili po pouštích a horách, skrývali se v jeskyních a roklinách země. A ti všichni, ačkoliv osvědčili svou víru, nedočkali se splnění toho, co bylo zaslíbeno, neboť Bůh, který zamýšlel pro nás něco lepšího, nechtěl, aby dosáhli cíle bez nás. Proto i my, obklopeni takovým zástupem svědků, jak je nám uloženo, s pohledem upřeným na Ježíše, který vede naši víru od počátku až do cíle. Místo radosti, která se mu nabízela, podstoupil kříž, nedbaje na potupu; proto usedl po pravici Božího trůnu.
List Židům 11,29-12,2

Ježíš řekl: „Oheň jsem přišel uvrhnout na zemi, a jak si přeji, aby se už vzňal! Křtem mám být pokřtěn, a jak je mi úzko, dokud se nedokoná! Myslíte, že jsem přišel dát zemi pokoj? Ne, pravím vám, ale rozdělení! Neboť od této chvíle bude rozděleno v jednom domě pět lidí: tři proti dvěma a dva proti třem, budou rozděleni otec proti synu a syn proti otci, matka proti dceři a dcera proti matce, tchyně proti snaze a snacha proti tchyni.“ Také zástupům řekl: „Když pozorujete, že na západě vystupuje mrak, hned říkáte: Přijde déšť – bývá tak; a vane-li jižní vítr, říkáte: Bude vedro – a bývá. Pokrytci, umíte posoudit to, co vidíte na zemi i na obloze; jak to, že nedovedete rozpoznat tento čas? Proč nejste s to sami od sebe posoudit, co je správné?“
Lukáš 12,49-57

Jako křesťané žijeme v krizi. Ježíš nemá na mysli ekonomickou krizi, nebo uprchlickou krizi, ba ani válečnou krizi či zdravotní. O jakou krizi se tedy jedná, jakou měl na mysli Ježíš, abychom se z toho poučili pro naši současnou životní situaci? Když se podíváme zpět na dějiny své země, dějiny své církve, může nám dojít, že hrozící krize je v našem životě bezprostředně přítomna. Kdykoli se rozhodujeme osobně, jako církve, dnes už ne jako národ, zda je cesta za Kristem důležitější než všechno ostatní – ocitáme se v krizi.

Ta situace opakovaně nastává jako důsledek Ježíšovy vlády. Často Boží vládu nevidíme, nerozpoznáváme; spíše používáme slovo Ježíšova služba. To nás vede často k chybnému chápání, že všichni křesťané se mají rádi, nikdo se s nikým nepře. Ano, tak tomu je v případě, že Ježíš mezi křesťany vládne jako Král. Někdy to zažíváme, ale v plné královské moci a slávě Ježíš teprve přijde. A proto jsme slyšeli, že Ježíš očekává rozdělení - dokonce v rodinách. Rozdělení kvůli životnímu postoji, který máme vůči Ježíši jako Pánu.

Ježíš svůj život vnímal jako poslušné plnění Hospodinovy vůle. Směřoval do Božího království, kam měl přivést i všechno lidstvo. To byla, je a bude Boží vůle. Po této cestě poslušného plnění Boží vůle, kdy učil lidi o Bohu, o vztahu lidí k němu, uzdravoval, konal další zázraky, prokazoval lidem lásku, modlil se a prosil o sílu Boží vůli splnit. Očekával oheň, který se rozhoří. Ten oheň se vzňal při jeho křtu. Tři roky chodil, učil, žil s lidmi, vedl je k Bohu. Boží vláda se šířila, ale také pochopil a postupně přijal, že je spojena s jeho utrpením a smrtí. Možná se tomu i nějakou dobu vyhýbal, ale v dnešním čtení je jasné, že nyní došel k rozhodnutí: už nechce ten čas oddalovat, protahovat, ani pro sebe ani pro lidi. Mohl by ztratit odvahu a sílu k daným úkolům a konečné oběti. Chce, aby už brzy celá ta krize byla u konce a vítězně vyřešena. Oznamuje všem lidem, tak i nám, že jsou jeho rozhodnutím přinuceni k jednání. Jsme si toho vědomi? To je ta opakovaně se objevující životní krize lidí – rozhodnout se pro Krista a pro jeho zatím nenápadně se prosazující vládu, nebo ho odmítnout.

Kladná odpověď na jeho prosazující se vládu znamená ho následovat. Není to pak jen pohoda, poklid a ulehčení života, které bychom si tak moc přáli, ale přicházejí zápasy, spory, a mnohdy i nouze či utrpení právě tam, kde se prosazení Boží vlády odporuje.

A v této situaci lidé ztrácejí orientaci – generaci za generací až podnes. I nás to potkává. Bojíme se, že Boží věc prohrává a prohraje definitivně, nejsme schopni v tom zápase, sporech a dočasných prohrách vidět naopak, že pro nepřátele a odpůrce Boží vlády čas vypršel. Jen my musíme zůstat pevní jako Ježíš.

Posilujme se dnešním textem zvláště v čase nejasností, sporů, nedorozumění, bojů ba i dočasných proher, abychom nezakolísali ve víře v Ježíšovu vládu na nebi i na zemi.